

til Fattiggaarde efter det nuværende Lovforslag. Jeg kunde fremdeles have ønsket, at man i Stebet for Amtmandens Afgørelse havde haft en Voldgift, omtrent paa lignende Maade som ved Ulykkestilsældeforsikringen, ikke fordi jeg vil udtale nogen Mistillid overfor Amtmændene, tværtimod, det tror jeg, man skal erkende, at den Virksomhed, Amtmændene havde udfoldet i Fattigvæsenet, har i Reglen været human, og de have i Reglen staaet paa de fattiges Side, og jeg har aldeles ingen Tvivl om, at de ville optræde baade human og overensstemmende med Lovens Aand, forudsat at det bliver Lov, hvad man jo maa gaa ud fra, at det vil blive, men jeg kunde dog ønske en lidt anden Afgørelse, ved hvilken de Folk, der selv staa denne Sag nær, gennem en Voldgiftsret havde faaet en Stemme med, og det kunde nok have været en lignende Voldgiftsret som den, der er foreslaaet ved Ulykkestilsældeforsikringsloven. Men som sagt, i det hele og store er jeg tilfreds med Lovforslaget, og jeg er overbevist om, at man ikke derved borttager Ansvarspølsen, som det ærede 1ste Medlem for 9de Kreds talte om, tværtimod vil det spænde, anspore til at holde mange udenfor Fattigvæsenet. — Naar man nu vil spørge, hvilken finansiel Virkning det vil have indenfor Kommunen, da er det ganske vist, som det er sagt, det er vanskeligt at have nogen Forestilling om; men nogen Forestilling forekommer det mig dog nok, at man kunde have. Jeg veed meget godt, at i de Bilag, som ere fremkomne under Forhandlingerne om det offentlige Fattigvæsen, ere Udgifterne vurderede meget lavt, men det forekommer mig dog alligevel ved et nøje Eftersyn af disse Bilag, at de ere temmelig korrekt beprøvede, og jeg er ikke i Stand til at kunne se Fejl paa de Punkter, hvor det netop galdt om at faa Uds. Ifølge disse menes der, at naar alle dem, der ere over 60 Aar, og som trænge til denne Forsørgelse, skulle have en Indtægt, som svarer til 200 Kroner for Mænd og 150 Kroner for Kvinder, vil det blive noget over 4 Millioner Kroner (Sundhedsministeren: Ja, det er rigtigt.) Man tager vel næppe fejl, naar man fra disse 4 Millioner Kroner drager omtrent 1½ Million Kroner til det nuværende Fattigvæsen, saa at der altsaa bliver 2½ Million Kroner tilbage. Af de 1½ Million Kroner til Fattigvæsenet, kunne vi nu tænke os de 750,000 pundne bort, men Kommunen ville ganske vist faa en Million Kroner Merudgift til den ny Alderdomsforsørgelse; det ækvivalerer omtrent hinanden. De 750,000 Kroner ville de faa mindre til den

ene Side, og den ene Million Kroner ville de faa mere til den anden. Dertil kommer, at efter min bestemte Mening — og jeg har ogsaa lidt Kendskab til disse Forhold — vil Forslaget efterhaanden bidrage til, at Fattiggaarden tømmes, og at Fattigudgiften i meget væsentlig Grad formindskes, bidrage til at skabe de smaa lykkelige Hjem, som jeg har tilladt mig at omtale. Jeg er derfor nærmest tilbøjelig til at mene, at Fattigbyrden vil i Virkeligheden formindskes ganske betydeligt, og at Kommuneafgifterne i det hele og store ikke alene ikke ville forøges, men formindskes ved Forslaget, især naar det betragtes som Supplement til en udmærket human Fattiglov. Med disse Bemærkninger skal jeg paa det bedste anbefale Lovforslaget. Jeg var glad ved at høre, det ærede 10de kongevalgte Medlem (Goss), der vel havde faa store Betæneligheder ved Forslaget, men jeg paastømmer, at han har overvundet sine Betæneligheder. Jeg tror ikke, at det Spring, vi foretage, er til ukendte Egne. Vi bygge paa noget bestaaende, og derfor ere vi i Virkeligheden inde paa den rigtige Vej. Med disse Bemærkninger skal jeg anbefale Lovforslaget, idet jeg som Slutningsbemærkning til den ærede sidste Taler tilføjer, at naar han syntes, at vi havde faaet en saa forfærdelig kort Tid til Sagens Behandling, saa vil jeg dog sige, at den Sag har staaet paa Dagsordenen i saa mange Aar. Lovforslaget har jo ligget i det andet Ting, Grundtanke, hvorfra dette her er udgaaet, har jo ligget i det andet Ting i 2 Aar. Jeg er vis paa, at den ærede Taler meget omhyggelig har læst, hvad der er foregaaet i det andet Ting. Hans egen Tale bær Præget af, at han slet ikke var ukendt med det.

Bjerre: Jeg skal kun et Par Minutter lægge Beslag paa Tingets kostbare Tid. Jeg er i det hele taget vel tilfreds med dette Lovforslag. Jeg kan særdeles godt forstaa de Betæneligheder, som næres af det ærede Medlem for 9de Kreds (Mourier-Petersen); thi det maa vel indrømmes, at det ligger udenfor den nuværende Samfundsbordens ledende Principper, at de fattige fra nu af, naar de ikke have gjort sig skyldige i særlig graverende Ting, skulle kunne kræve af Samfundet i alt væsentligt det samme som andre ubemidlede, der ikke faa Fattighjælp. Men rent praktisk set, saa er denne forøgede Barmhjertighed, der saaledes vises mod de ubemidlede, jo dog ganske sikkert ikke mere, end hvad vi Allesammen hjertelig gerne unde dem, og jeg kan ikke forstaa, at der under de forhaandenværende Omstændigheder